

شنبه 24 آبان 1399 - 28 ربيع الاول 1442 - 14 نوامبر 2020

تصویب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از سوی مجلس خبرگان (1358 ش)

تصویب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از سوی مجلس خبرگان (1358 ش)، پس از پیروزی انقلاب اسلامی و برگزاری اولین انتخابات که منجر به تعیین نوع حکومت و تشکیل جمهوری اسلامی در ایران گردید، بحث راجع به تعیین قانون اساسی نظام در محافل مختلف گسترش یافت. در این مرحله با تیزبینی حضرت امام خمینی (ره)، پیش‌نویس قانون اساسی که پایه نظام جمهوری اسلامی ایران را بر آموزه‌ها و ارزش‌های حیات بخش اسلام به ویژه عدالت اجتماعی و جامعه توحیدی قرار داده، نگارش یافت و با تأکید آن حضرت، انتخابات مجلس خبرگان قانون اساسی در 12 مرداد 1358 برگزار گردید. این مجلس در 28 مرداد 1358 فعالیت خود را آغاز کرد تا این که پس از سه ماه تلاش و کوشش فوق‌العاده و کار پُر مسئولیت، تدوین قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران را به انجام رساند. این قانون اساسی، در نهایت در دوازده فصل و یکصد و هفتاد و پنج اصل توسط خبرگان قانون اساسی مورد تصویب قرار گرفت. این قانون سپس در یک همه‌پرسی در 12 آذر 1358 به تأیید مردم مسلمان ایران رسید و بدین گونه، قانون اساسی تازه‌ای بر مبنای حقوق انسانی و اصول اسلامی تدوین و فصلی تازه در برابر قوانین اساسی کشورهای جهان گشوده شد. در سال 1368 بخش‌هایی از قانون اساسی پس از بازنگری در شورای بازنگری قانون اساسی و برگزاری همه‌پرسی، به اجرا درآمد.

مسئود کردن دارایی‌ها؛ های ایران در خارج کشه، توسط دولت ایالات متحده آمریکا (1358 ش)، چند روز پس از تصرف سفارت آمریکا در تهران که به محلی برای جاسوسی تبدیل شده بود و به دنبال تصمیم دولت ایران برای خارج کردن ذخائر ارزی؛ اش از بانک‌های آمریکایی، دولت ایالات متحده آمریکا در واکنشی شدید بر ضد این اقدام انقلابی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام، ذخایر ارزی ایران را در همه بانک‌های خود در سراسر جهان مسدود کرد. با بسته شدن حساب‌های بانکی ایران، فشارهای اقتصادی دولت آمریکا بر جمهوری اسلامی ایران، افزایش یافت. چند روز قبل از این اقدام آمریکا، ایران نیز صادرات نفت خود را به آمریکا به دلیل اقدامات خصمانه این کشور، متوقف کرده بود. مسئولان دولت ایران، مبلغ سپرده‌ها را در حدود 12 میلیارد دلار اعلام کرده و از آن زمان بارها با شکایت به مجامع بین‌المللی خواستار استرداد این مبلغ شده‌اند ولی مطبوعات آمریکا این مبلغ را پنج میلیارد دلار گزارش داده‌اند. با این حال، آمریکا همیشه و در طول سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی، از باز پرداخت این ثروت ملی ایران به صاحب آن طفره می‌زد.

جلت فلسفه شریف "سید محمد حسین طباطبایی"، صاحب تفسیر شریف "المیزان" (1360 ش)، علامه سید محمد حسین طباطبایی در سال 1281 ش برابر با 1321 قمری در تبریز متولد گردید و در 5 سالگی مادر و در 9 سالگی پدرش را از دست داد. در همان زمان علاوه بر فراگیری قرآن مجید و کتاب‌های متداول روز و خوش‌نویسی، به تحصیل مقدمات عربی روی آورد و در 23 سالگی عازم نجف اشرف گردید. علامه، طی یازده سال اقامت در نجف از محضر عالمان نامداری همچون میرزای نایینی، سید ابوالحسن اصفهانی، محمد حسین غروی اصفهانی و میرزا علی آقا قاضی طباطبایی استفاده‌های فراوان برد و مدارج علمی و کمالات اخلاقی را پیمود. وی پس از آن به مدت ده سال در تبریز اقامت گزید و سپس در سال 1325 ش راهی شهر قم شد. علامه از آن پس با درک نیاز حوزه به تفسیر و فلسفه، به تدریس این دو پرداخت و در این دو رشته مقام شامخی به دست آورد. علامه طباطبایی همزمان با تدریس، از تالیف آثار گرانبها و سودمند غفلت نرزد و کتب متعددی را به رشته تحریر درآورد که اصول فلسفه و روش رئالیسم در 5 جلد، بدایة الحکمه، نهایت الحکمه، وحی یا شعور مرموز، علی (ع) و فلسفه الهی و حاشیه بر اسفار صدرالدین شیرازی و... از آن جمله‌اند. اما مهم‌ترین اثر علامه، تفسیر المیزان نام دارد، این کتاب شریف که اصل آن به زبان عربی و در بیست جلد تالیف گردیده بارها از سوی ناشران داخلی و خارجی به زبان‌های عربی و فارسی چاپ و منتشر شده است. استاد شهید مرتضی مطهری در مورد این تفسیر می‌گوید: "کتاب تفسیر المیزان، یکی از بهترین تفاسیری است که برای قرآن مجید نوشته شده است و می‌توان ادعا کرد بهترین تفسیری است که در میان شیعه و سنی از صدر اسلام تا امروز نوشته شده است." علاوه بر تالیفات متعددی که از علامه طباطبایی به یادگار مانده است، شاگردان فاضلی در حلقه درس ایشان مراتب کمال علمی را پیموده و منشاء خدمات فراوانی شده‌اند. حضرات آیات و دانشمندان فرهیخته‌ای از قبیل شهید مرتضی مطهری، شهید سید محمد حسینی بهشتی، امام موسی صدر، ناصر مکارم شیرازی، شهید دکتر محمد مفتاح، شهید علی قدوسی، یحیی انصاری شیرازی، شهید سید محمد علی قاضی طباطبایی، سید عبدالکریم موسوی اردبیلی، محمد تقی مصباح یزدی، ابراهیم امینی، حسین نوری همدانی، حسن حسن‌آملی، زاده آملی، عبدالله جوادی آملی، سید مهدی روحانی و ده‌ها عالم فرزانه در طی سال‌ها حضور در محضر پرفیض استاد، خوشه‌های خرم معرفت علامه بوده‌اند. علامه سید محمد حسین طباطبایی سرانجام در صبح یکشنبه 24 آبان 1360 ش برابر با هجدهم محرم 1402 ق پس از یک هفته بیماری، دارفانی را در هشتاد و دو سالگی وداع نموده و به دیار

آغاز عملیات نامنظم فتح 3 در منطقه دهوک توسط سپاه پاسداران (1365 ش)، عملیات چریکی و نامنظم فتح 3 در منطقه زاخو و دهوک در عمق 300 کیلومتری شمال عراق و با هدف انهدام مراکز اقتصادی و نظامی دشمن توسط نیروهای سپاهی و مبارزان گرد عراقی انجام گرفت. در این عملیات که در دو مرحله صورت گرفت علاوه بر انهدام مقر لشکر 38 عراق و انهدام مراکز دولتی، سوخت، جایگاه‌ها و راه‌های بنزین و انهدام تعدادی تانک و خودرو نظامی، بیش از 500 نفر از نیروهای دشمن کشته و زخمی شدند.

حجت فقیه بن‌گما، ه حکم الهی، آیت rlm&:الله "میرزا حسین، هبة الله مراعی" (1376 ش)، آیت rlm&:الله میرزا حسین هبة الله مراعی در سال 1286 شمسی (1325 ق) در مراغه در آذربایجان شرقی به دنیا آمد و پس از سپری ساختن طفولیت، در محضر والد دانشمندش به تحصیل مقدمات علوم دینی پرداخت. وی علاوه بر فراگیری سطوح متوسطه و عالی، برخی کتاب‌ها rlm&:های ریاضیات و نجوم را از محضر آیت الله میرزا حسین آقا مجتهد مراعی آموخت و چون علاقه شدید نسبت به تحصیل معارف در خود احساس می‌نمود، تمام متون سطح را با دقت بسیار به پایان برد. آیت الله هبة الله مراعی سپس در سال 1310 ش برای تکمیل تحصیلات عالییه فقه و اصول، عازم حوزه علمیه قم گشت و در دروس خارج آیات عظام: شیخ عبدالکریم حائری یزدی و سید محمد حجت کوه کمره rlm&:ای حاضر شد تا این که با جدیت و پشتکار بسیار و همت عالی، به مرتبه والای اجتهاد دست یافت. ایشان در آن ایام به تشویق شهید آیت الله سید محمدعلی قاضی طباطبایی در بحث فلسفه و حکمت امام خمینی (ره) نیز حاضر شد و مباحث مهمی از حکمت الهی را از آن حکیم ربانی فرا گرفت. آیت الله مراعی در این مدت با بزرگانی همچون: شهیدان محمد صدوقی، سید اسدالله مدنی و سید محمدعلی قاضی طباطبایی (هر سه شهید محراب) مباحثه می‌نمود. rlm&:کرد. ایشان پس از اقامت هشت ساله در قم و به دنبال ارتحال والد معظمش، در 33 سالگی به مراغه بازگشت و بیش از چهل سال از عمر خود را به امر تبلیغ و ارشاد مردم، احیای شعائر الهی، تدریس و تربیت طلاب علوم اسلامی و تألیف کتب سودمند همت گماشت. آیت الله هبة الله مراعی در تدریس و اداره امور علمی مدرسه محل تدریس، جدیت و نشاط خاصی داشت و مقاطع مختلف را در طول روز، تدریس می‌نمود. rlm&:کرد. وی علاوه بر علوم رسمی، در شعر و ادب نیز دارای ذوق و قریحه خاصی بود و در اشعارش، به هیتی تخلص می‌نمود. rlm&:کرد. ایشان به دقت نظر، حافظه سرشار، همت والا، عفت نفس و مناعت طبع نیز معروف بود. از ایشان آثار متعددی بر جای مانده که تفسیر سوره حمد به زبان عربی، تلخیص مثنوی معنوی، دیوان اشعار و تقریرات درس آیت الله حجت از آن جمله rlm&:اند. این عالم جلیل سرانجام پس از یک دوره بیماری شانزده ساله و خانه rlm&:نشینی، در 24 آبان 1376 ش برابر با 14 رجب 1418 ق در 90 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و پس از تشییعی با شکوه، در مراغه به خاک سپرده شد.

روز کتاب و کتابخانه‌ها، کتاب محصول تجربه rlm&:های بشری و خلاقیت rlm&:های ذهنی و آموخته rlm&:های دراز مدت انسان است. سهم کتاب در انتقال دانش rlm&:ها، گاهی به مراتب بیشتر و فراتر از دیگر ابزار آموزشی است. پدید آوردن آثار علمی و فرهنگ مکتوب از توصیه rlm&:های مهم اولیای دین است و با کمک به گسترش دانش، به عنوان یک میراث فرهنگی برای نسل rlm&:های آینده، ماندگار می‌شود. وقتی کتاب، حاصل اندیشه rlm&:ها و تجربه rlm&:های اهل اندیشه و معرفت باشد، کتابخانه نیز کانون همایش صاحب rlm&:نظران و موزه پرتراوت و شاداب دانشمندان و صاحبان معارف خواهد بود. یکی از مشکلات و کاستی rlm&:های جامعه ما، گریز از کتاب و پایین بودن سطح فرهنگ مطالعه است. از آن سو، دامنه علوم و موضوعات و کتاب rlm&:ها گسترش یافته است و باید فرصت و نیروی کتاب خوانان، به خواندن بهترین rlm&:ها و لازم rlm&:ترین rlm&:ها اختصاص دهند. از این رو، با نام rlm&:گذاری امروز به نام روز کتاب و کتابخوانی، اهمیت این موضوع بیشتر از قبل مطرح می‌نماید. rlm&:گردد تا به عنوان یک فرهنگ در جامعه نهادینه شود.

24 آبان در سال 1372 به عنوان روز کتاب و کتابخوانی تعیین شد. این روز، یکی از روزهای هفته کتاب نیز می باشد.

آغاز نبرد تاریخی، مجمع المروج میان نیروهای غازان ایل خان و ملک ناصر در سوریه rlm&:ی کنونی به دلیل منافع و مصالح جنگ تاریخی مجمع المروج میان نیروهای غازان ایل خان و ملک ناصر در سوریه rlm&:ی کنونی به دلیل منافع و مصالح سیاسی میان دو طرف درگرفت. مماليك مصر پس از بیرون آوردن شام و سواحل مدیترانه از دست صلیبیون درصدد تصرف بغداد و بیرون آوردن آن از دست مغول برآمدند. غازان برای دفاع از متصرفات ایلخانان وارد این نبرد شد و در محل مجمع المروج مسلمین را شکست داد و بر شام و فلسطین مستولی شد.

مرگ "فردریش هگل"، فیلسوف معروف و نظریه rlm&:پرداز، بزرگ آلمانی (1831 م) گئورگ ویلهلم فردریش هگل، فیلسوف معروف آلمانی در 27 اوت 1770 م در اشتوتگارت آلمان به دنیا آمد. وی پس از طی دروس متوسطه، تحصیلات خود را در علوم الهی به پایان برد و پس از آن به تدریس فلسفه پرداخت. هگل پس از چندی تحت تأثیر امانوئل کانت، فیلسوف هم rlm&:وطن خود، به فلسفه اصالت تعقل گرایید و کتابی درباره زندگی مسیح (ع) نگاشت. هگل، معقد بود هر آنچه عقلانی است واقعی است و هر آنچه واقعی است، عقلانی. هگل پس از چندی اعلام کرد که هستی بر اصل تضاد، قائم است و هر آنچه در عالم خلقت می‌بینیم متضادی نیز دارد. هر رویی، پستی دارد و نمی‌توان به بی rlm&:نهایت، بدون نهایت و به زندگی بدون مرگ، اندیشید. هر شی rlm&:ء بدن سبب خود آن است که چیز دیگر نیست. از این گذشته، ضد هر چیز در خود آن است. هر قطبی، قطب مقابل را، در خود دارد. همین rlm&:طور گرما، سرما، عشق، نفرت، روز و شب و جوانی و پیری. در اینجا هگل عنوان نمود که هر چیزی، نه تنها ضد خود را در بر دارد، بلکه ضد خود است. هستی، نزاع قوای مخالف است برای ترکیب آن rlm&:ها به صورت وحدتی عالی rlm&:تر. هستی، نزاع اجزا است برای تشکیل یک کل و کشمکش متفرقات است برای جذب شدن در مطلق. در فلسفه هگل تنها پس از گذشتن از دریای خون می rlm&:توان به جزیره متبارک مطلق رسید. در همین جا نیز، هگل

مطلق را نه با يك دولت جهاني، بلكه با دولت پروس، عينيت مي&rlm؛ دهد و آزادي را محدود به قدرت مطلق آن دولت مي&rlm؛ كند. افكار هگل در ابتدا حول آزادي&rlm؛ خواهي بود و او خود را شيفته آزادي مي&rlm؛ دانست. اما تصريح مي&rlm؛ نمود كه منظور از آزادي، بي&rlm؛ بندوباري نيست. فرد، فقط آن&rlm؛ گاه شخص است كه موجودي اجتماعي باشد و در فعاليت&rlm؛ هاي اخلاقي شركت جويد. وي اخلاق اجتماعي را در سه حوزه به هم پيوسته مورد بررسي قرار داد؛ اول خانواده، كه نه تنها نظام بشري را تداوم مي&rlm؛ دهد، بلكه افراد بشري را نيز تعالي مي&rlm؛ بخشد. دوم جامعه مدني، كه نهادهاي خاصي براي تنظيم و تسهيل فعاليت&rlm؛ ها دارد و از ديده گاه هگل، ابزاري براي نيل به اهداف شخصي مي&rlm؛ باشد. و سوم، دولت، كه منظور هگل مجموعه&rlm؛ اي از نهادها نبود بلكه تجسم عيني حيات اخلاقي را در نظر داشت و حتي در مورد دولت پروس نيز به دلوتي اخلاقي و با هدف، مي&rlm؛ انديشيد. وي در دوره انقلاب كبير فرانسه، تحت تاثير اين رويداد مهم قرار گرفت اما ديري نپايد كه با الهام از يوهان فيخته، ديگر فيلسوف آلماني كه شعارش "آلمان فوق همه" بود، آلمان را علت غايي آفرينش جهان عنوان كرد. هگل كه فلسفه نژاد برتر فيخته، در او آتشي را روشن ساخته بود اعلام داشت كه تمام جهان بر جاده انحطاط و زوال است جز آلمان. آلمان مقصد مطلق تاريخ است و تنها آلماني&rlm؛ ها هستند كه مشعل تمدن را به پيش مي&rlm؛ برند. از اين رو به عقيدة هگل، سرنوشت چنين است كه آلمان بر تمام دنيا تسلط يابد. هگل هم&rlm؛ چنين، آزادي خودآگاهانه رعاياي آلماني را فرمانبرداري از شاه آلمان عنوان مي&rlm؛ كرد و پادشاه آلمان را در كشاندن رعاياي خود به نام وطن براي تجاوز به جهان آزادي قلمداد مي&rlm؛ نمود، زيرا هگل تنها آلمان را روحاً زنده مي&rlm؛ پنداشت و بقيه جهان را مرده تصور مي&rlm؛ كرد. با اين حال، پايه فلسفه بغرنج و پيچيده هگل كه بر تصورات بي&rlm؛ اساس گذاشته شده و با هاله غليظي از راز وري احاطه شده بود، يكي از اسباب&rlm؛ هايي شد كه تاريخ جهان، بازپچه دست ناسيوناليسم آلماني گردد. در نتيجه ابهام نوشته&rlm؛ هاي هگل، هر كس و هر دسته&rlm؛ اي به نفع خود از فلسفه او بهره&rlm؛ برداري كرد، اما بيشتر از همه كس، فلسفه او روح توخيش و تجاوز را در مردم پروس دميد. بر همين اساس، نازي&rlm؛ ها كه فلسفه خود را بر مبناي تفسير اهريمني فلسفه هگل نهاده بودند، عقيدة داشتند كه آزادي يعني تسليم به قدرت جبار. درباره هگل، اختلاف نظر فراوان وجود دارد. عده&rlm؛ اي از فلاسفه او را متفكري مرتجع، عده&rlm؛ اي ديگر محافظه&rlm؛ كار و بالاخره بعضي، متفكري تندرو و افراطي مي&rlm؛ دانند. آزادي خواهان او را الهام بخش هيتلر و موسوليني مي&rlm؛ دانند و محكومش مي&rlm؛ كنند. فاشيست&rlm؛ ها نيز او را پيش&rlm؛ رو ماركس و لنين مي&rlm؛ شمارند و محكوم مي&rlm؛ نمايند. مجموعه آثار هگل كه الهام بخش كابوس&rlm؛ هاي اهريمني چون هيتلر بود، پس از مرگش در هجده مجلد به چاپ رسيد كه برخي از اين آثار عبارتند از معرفت علم منطق، دايرةالمعارف علوم فلسفي و اصول فلسفه و حقهف، فديرش، هگا. س. انجام در چهاردهم نوامبر 1831م در 61 سالگي جان سپرد. باقي شتافت. مزارش در كنار حرم حضرت معصومه(س) زيارتگاه عاشقان و شيفتگانش مي&rlm؛ باشد. همزمان با يكصدمين سال تولد ايشان، همایش ملي ميزان حكمت در دي ماه 1381 در محل سالن همایش&rlm؛ هاي بين&rlm؛ المللي صدا و سيما برگزار شد و شخصيت علمي اين مفسر فرزانه، گرامي داشته شد.